

hare, virkelig brugbare Skydebaner af noget Omfang. Banstelligheden forøges endvidere ved en Omstændighed, som den høitærede Minister tydede hen til, nemlig at Skydeforsøgene og Skydeprøverne, der foretages i disse Skoler, ikke kunne foretages f. Ex i Storm — uden forsaavidt man vil undersøge, hvad man under saadanne Veirforhold skal iagttage i Omgangen med Skydevaabnene — men maa foregaae i klart og nogenlunde roligt Veir, hvoraf følger, at man ikke forud eller altid kan sige: Paa den Dag og den Time ville vi skyde; thi naar denne Dag og denne Time komme, kan det vel være, at Veiret ikke egner sig dertil. Denne Omstændighed i Forbindelse med det i det Hele taget Nyttige i at kunne holde vedkommende Folk uafbrudt ved den Opgave, de hellige sig til, taler for, at Casertering og Henlæggelse af Tropper til andre Steder end Hovedstaden i og for sig er hensigtsmæssig. Nu siger Udvalget: Vi have nylig bestøttet store Skydebaner, og den maa Skydeskolen kunne hjælpe sig med. Men jeg har overbevist mig om, at det neppe, ja at det slet ikke kan siges at forholde sig saa. Jeg troer nemlig, at den høitagtede Minister ikke havde behøvet at paaberaabe sig, at man gjerne vilde lade Skytteforeningerne benytte Skydebanerne, idet man, efter min Mening, meget klart kan overbevise sig om, at de forhaandenværende Skydebaner, dersom Skydeskolen skulde henvises til dem, vilde være ligesom utilstrækkelige for Hæren. Der har vistnok ikke været stort Valg med Hensyn til Stedet for Skydebanerne her ved Kjøbenhavn; det forekommer mig, at man næsten kunde sige sig selv forud, at de maatte søges henlagte der, hvor de ere bleve henlagte. Smidlertid maa det ikke glemmes, at derved er det skeet, at Skydebanerne paa den ene Side have en Begrændning, der forbyder en Udvidelse af dem, nemlig den forhaandenværende Skydeplads for Artilleriet, hvor der er faste Bygninger osv., og at Kallebodstrand findes paa den anden Side, hvilket medfører, at det vilde forårsage ganske overordentlige Udgifter, naar der skulde foretages en Udvidelse til denne Side ved Dæmninger osv. Der er, hvis jeg ikke huffer meget feil, for Diebliffet 12 Skydebaner

derude; men deraf maatte Skydeskolen, efter hvad der foreligger, idetmindste have de 4. Der blev altsaa kun 8 tilbage, og det er vist, at Skydebanerne allerede have været benyttede og optagne i den Grad, at det vilde fremme til at mangle paa Skydebaner for Garnisonen eller for Skydeskolen, dersom de begge skulde benytte de derude anlagte Skydebaner. Skal Skydeskolen være her ved Kjøbenhavn, er jeg aldeles overbevist om, at den i alt Fald ikke kan være derude, uden at der enten maatte skee et Afbræk, som vi ikke kunne ville ønske, i de saakaldte Garnisonsøvelser eller en Indskrænkning i Skydeskolens Benyttelse, Noget, som vilde være stridende mod dens eget Væsen. Dertil kommer endnu, at man kan være sikker paa — og i en vis Forstand har man Erfaring og Autoriteter, blandt andre den franske, for sig — at det er til stor Gavn for den Slags Instituter, at de saa lidt som muligt ere i Hovedstaden og saa meget som muligt i en Kreds, hvor der kan arbeides uforstyrret og med strengt Tilsyn paa det, som er Skolens Opgave. Jeg er altsaa ikke kommen til anden Opfattelse, end at i ethvert Tilfælde Skydeskolen hos os hensigtsmæssigt og mest oekonomisk maa være borte fra Kjøbenhavn. Om den skal være paa Hørsholm eller et andet Sted, er naturligtvis Noget, man kan spørge om; som bekendt har Krigsministeren holdt paa, at den skulde være paa Hørsholm. Det har været mig meget kjært, at den ærede Ordfører idag angav den Grund, som ikke tidligere har været mig bekendt, hvorfor Udvalget har meent, at Bygningerne i Hørsholm egnede sig til anden Brug til Fordeel for Statskassen, men jeg hører nu, at denne anden Brug skulde være, at man kunde, som den ærede Ordfører sagde, omtrent casernere et Par Escadroner der, og han var bange for, at, dersom man nu lagde Beslag paa disse Bygninger til Skydeskolen, vilde man maaskee komme til at opføre Bygninger i dyre Domme for Cavalleriet. Men dette Raisonnement forstaaer jeg forsaavidt ikke, som jeg er overbevist om, at hverken den ærede Ordfører eller en eneste af os tænker paa at bevilge en Escadron Cavalleri, end sige et Regiment mere, og det Cavalleri, vi efter